

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Exodus 15, 12 - 13
Ochtenddienst ?
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

1. **Zingen: Psalm 146 : 1 en 3**
2. **Lezing van de wet**
3. **Zingen: Psalm 32 : 1**
4. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
5. **Schriftlezing: Exodus 15 : 1 – 18 en Openbaring 15 : 1 - 8**
6. **Tekst: Exodus 15 : 12 - 13**
7. **Woordbediening**
8. **Zingen: Psalm 44 : 1**
9. **Dankzegging en voorbede**
10. **Collecte**
11. **Zingen: Gezang 38 : 1 – 3 in canon**
12. **Klaarmaken tafel: Gezang 179a**
13. **Tijdens viering: Gezang 101 ; Lied 402 : 1 – 6 ; Psalm 110**
14. **Slotzang: Gezang 140 : 3**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Als er één gebeurtenis in de geschiedenis van het volk Israël telkens terug komt in het Oude Testament dan is het wel de uittocht uit Egypte. En in het bijzonder de doortocht door de Rietzee. Het heeft een centrale plaats gehad in de harten van de Israëlieten. Dat valt goed te illustreren aan de hand van het Psalmboek. Want daarin komen allerlei zinsneden uit dit lied terug. **[Psalmlijst]** Op de beamer staat welk vers in welke Psalmen terugkomt.

Vers 1	Psalm 66 : 6, Psalm 68 : 18, Psalm 106 : 12
Vers 2	Psalm 118 : 14
Vers 3	Psalm 24 : 8
Vers 4	Psalm 136 : 15
Vers 5 – 17	Psalm 78 : 52 – 54

Vers 5 – 13	Psalm 77 : 14 – 21
Vers 5 – 10	Psalm 106 : 11
Vers 7	Psalm 78 : 49
Vers 8	Psalm 78 : 13
Vers 11	Psalm 66 : 3 en 5, Psalm 78 : 4 en 12, Psalm 86 : 8
Vers 13 – 17	Psalm 44 : 2 en 4, Psalm 74 : 2
Vers 17	Psalm 80 : 9 en 16
Vers 18	Psalm 146 : 10

Ik ga ze niet allemaal voorlezen en het gaat het er mij ook niet om dat u dit nu allemaal naloopt. Het is slechts bedoeld om u te laten zien dat de doortocht door de Rietzee en het lied dat hierover geschreven een heel belangrijke plaats heeft in de harten van Gods volk.

[Hoe kun je blij] Nu vraagt u zich misschien af hoe het volk zo blij heeft kunnen zijn met deze gebeurtenis. Want de farao en zijn hele leger waren omgekomen hierbij. Duizenden soldaten. Het is goed mogelijk dat ze de lichamen van de verdronken soldaten op het water hebben zien drijven. Hoe kun je uitbundig zingen over de ondergang van zoveel mensen? Maar het antwoord op die vraag is niet zo moeilijk. Als we ons maar even durven te verplaatsen in de situatie waarin het volk verkeerde. Jaren hadden ze veel geleden door de onderdrukking van de Egyptenaren. De farao had daarbij zelden of nooit enig medelijden getoond. In de loop van de tijd had hij hun lijden alleen maar groter en groter gemaakt. De farao had zelfs opdracht gegeven om de jongetjes die onder het volk Israël geboren werden te doden. En ook veel Egyptenaren hadden meegedaan aan deze onderdrukking. Ze waren uitgebuit geweest en velen van hen waren mishandeld.

[De mensen waren] Eindelijk hadden ze, door het ingrijpen van de Here, Egypte kunnen verlaten. Met grote vreugde hadden ze Egypte verlaten. Eindelijk waren ze vrij. Maar een enorme angst had zich meester gemaakt van het volk toen ze merkten dat de farao met zijn leger de achtervolging had ingezet. In vers 9 wordt beschreven wat ze vreesden. Want daar lezen we wat de farao en zijn soldaten zijn plan waren. Ze waren van plan hen in te halen en al hun bezit weg te roven. Ze waren natuurlijk ook van plan om wraak te nemen voor wat de Here de Egyptenaren had aangedaan. Velen van hen had geliefden verloren toen de Here de eerstgeborene van ieder gezin liet doden. Ze hadden zwaar geleden onder de plagen die de Here over ze had gebracht. Ze waren vervuld van woede en verdriet. En nu zouden ze wraak nemen voor dit leed en deze vernederingen. Dat voelde het volk wel

aan. En er zou zich iets verschrikkelijks hebben afgespeeld als de farao in zijn opzet geslaagd was. Een groot bloedbad zou hij hebben aangericht. Velen van hen zouden omkomen door het zwaard. Want ze konden geen kant op. Aan de ene kant was daar het leger van de farao en aan de andere kant de zee.

[Door een wonder] Maar ze hadden buiten de Here gerekend. Want die baande een weg door de zee voor ze. En niemand had zelfs maar gedacht aan die mogelijkheid. Maar de Here heeft ervoor gezorgd. En in plaats van dat ze stierven door het zwaard van de farao en zijn leger, werden ze gered. Wat geen oog ooit had gezien, en geen oor had gehoord en wat in geen mensenhart was opgekomen, dat heeft de Here gedaan.

[De viering van] En zo waren ze intens dankbaar dat de Here zijn hand had uitgestrekt en het water de farao en zijn leger had verzwolgen. Zo heeft de Here zijn volk bevrijd. Door hun vijand te verslaan. En is dat ook niet wat wij vandaag vieren. Wij vieren in het Heilig Avondmaal toch ook onze bevrijding vandaag? Wij vieren toch ook dat onze vijand geen macht meer over ons heeft. Want wij hebben toch ook te maken met een vijand. Een vijand die geen enkele vorm van medelijden kent. Die er zijn hand niet voor omdraait om u in het eeuwig ongeluk te storten. Als uw leven in de hel eindigt, zal hij zich alleen maar in zijn handen wrijven. En hij is niet alleen. Er zijn mensen en boze geesten in zijn macht. Boze geesten en mensen die ook de ondergang van u zoeken. En ook de ondergang van uw kinderen als u die hebt. En die van uw man of vrouw. Of van wie u ook maar lief is. De duivel is erop uit om zoveel mogelijk mensen in het ongeluk te storten. Want hij haat God en iedereen die bij God wil horen en voor Hem wil leven.

[De doortocht] Nu heeft de doortocht van Israël en de ondergang van de farao met zijn leger niet alleen een historische betekenis. Het gaat hierin niet alleen om een stuk geschiedenis. Het heeft ook een symbolische betekenis. Wat blijkt uit Openbaring 15. Want in Openbaring 15 beschrijft Johannes dat hij in een visioen een zee als van glas ziet die vermengd is met vuur. En op die zee ziet hij de mensen staan die de duivel hebben overwonnen. En die mensen maken muziek en zingen. En wat zingen ze? Het lied van Mozes. Het lied van onze tekst. Dan wordt de Here opnieuw bejubeld om zijn grote werken en rechtvaardige daden. En in Openbaring 16 en verder kunt u lezen hoe de duivel en zijn handlangers worden gestraft en verslagen.

[Net als Israël] En wat Mozes in vers 13 schrijft is dan ook op heel Gods volk van toepassing. Dus ook op ons. Namelijk dat God ons heeft bevrijd en liefdevol is

voorgegaan. En dat Hij ons met kracht en macht naar zijn heilige woning heeft geleid. Want dat is wat de Here Jezus Christus voor ons heeft gedaan. Hij is door de hel gegaan. En wie in Hem gelooft is met Hem gestorven en begraven. En onze Heer Jezus Christus deed dat niet door ons met geweld te dwingen. Maar Hij deed dat liefdevol. De Here Jezus dwingt geen mens om in Hem te geloven. Hij nodigt uit. Hij bewijst zijn liefde en Hij bewijst zijn kracht. Hij heeft zelfs lief als Hij gehaat en gemarteld wordt. En vanuit zijn liefde roept Hij u. Want het is zijn eer en zijn vreugde om u te redden. Om u te bevrijden uit de macht van de duivel. Om u te verlossen van uw zonden die u aanklagen en uw schuld bewijzen. Uw zonden die u onder het rechtvaardig oordeel van God brengen. Jezus Christus bevrijdt u ervan.

[Net als Israël] Maar dat niet alleen. Want Hij is nog niet klaar met u en mij. Hij is niet tevreden als Hij ons alleen maar bevrijd heeft. Nee, zijn vreugde is het om u als zijn heerlijke bruid mee te nemen naar Gods heilige woning. Om u een plaats te geven aan zijn tafel. Om het brood met u te delen en om samen met u van de wijn te genieten.

[Aan het Heilig Avondmaal] Nog is het nog niet zover, dat de duivel definitief verslagen is. Hij gaat nog rond als een gewond en woedend roofdier. Zijn ogen zijn op Christus' volgelingen gericht. Hij is liefdeloos en vervuld met haat en woede. Maar hij is dodelijk gewond en hij ondergang staat vast. En daarmee staat uw redding ook vast. Want kijkt u maar. Het brood en de wijn staan voor u klaar. Jezus Christus deelt het als uw gastheer weer aan u uit. Zodat u het weet. Christus heeft mij bevrijd en leidt mij naar zijn heilige woning. Mijn toekomst is zeker bij Hem. Mijn liefdevolle en machtige Heer en Verlosser.

Amen